

ZPRAVODAJ

plzeňské diecéze

4/2021

DUBEN

Foto Jiří Strašek

Velikonoce s biskupem Tomášem

ONLINE

čtvrtek	1. 4.	18:00	mše na památku Večeře Páně
pátek	2. 4.	8:00	ranní chvály s hodinkou četby
		15:00	Velkopáteční obřady
sobota	3. 4.	8:00	ranní chvály s hodinkou četby
		20:30	obřady Velikonoční vigilie
neděle	4. 4.	10:00	pontifikální mše svatá

www.bip.cz/velikonoce21

Úvodník

Milé sestry, milí bratři,

zdravím vás v době z pohledu víry nejradostnější, v době velikonoční. Jsem mezi vámi už téměř pět let a za tu dobu jsem si docela zvykl, že k nedílné součásti mého života patří i účast na mnoha akcích. Ať už je to připomínka osvobození Plzně Američany, žehnání nové varně Plzeňského Prazdroje, nebo třeba pozdrav profesionálním hasičům, kteří mívají finále celostátní soutěže u nás v Plzni na náměstí Republiky.

Naučil jsem se při těchto setkáních mluvit vždycky krátce, povzbudivě a ne moc zbožně. Zdálo si mi, že přesně to se ode mě očekává. Nicméně musím přiznat, že tato má výřečnost začala v koronavirové době nepříjemně zadržávat. Najednou jsem nebyl schopen najít vhodná slova, která by nepůsobila pouze jako pokrytecké chlácholení nebo jen jako obecné povzbuzení, které se očekává, ale nad kterým se jen tak mávne rukou nebo pokývá hlavou. Mluvit o věcech jen tak na oko se vlastně zdá docela trapné, protože situace, ve které se nacházíme, se nedá nazvat jinak než mizérie. Mizérie, ve které jsme buď slabí, nebo bezmocní.

Ale je asi možné mluvit napřímo. Řeč napřímo, to je řeč Velikonoc. Řeč, ve které se naděje nazývá pravým jménem a světlo se skutečně otvírá jako Pravda, která má své zcela konkrétní obrysy, jimiž je zmrtvýchvstalý Kristus.

V době pandemie se ukazuje, že jestli má být opravdová naděje tím, co nám dává možnost doufat, a jestli světlo má být opravdu tím, co nám osvětluje cestu, tak to nemůžeme jen opisovat. Nemůžeme jen tak humorně naznačovat. Musíme se přiznat k tomu, co je jádrem: to je radost z toho, že náš Pán je vítězný, že je silnější než lidská slabost a také že je silnější než smrt.

Přeju nám všem, aby tuto radost – která září a dává naději i v situaci, kdy všechny ostatní radosti, které si na radost jenom hrají, blednou a stávají se něčím, nad čím jen kýveme hlavou nebo mávneme rukou – aby tato radost Velikonoc o to silněji zářila. Aby byla radostí, kterou si neseme v srdci.

biskup Tomáš

Literárně-výtvarná soutěž k výročí 1100 let od smrti svaté Ludmily.

Biskupství plzeňské společně s Karlovarským a Plzeňským krajem vyhlašují u příležitosti 1100 let od smrti sv. Ludmily (+15. září 921) soutěž, která je určena pro všechny děti a mládež žijící na území Karlovarského a Plzeňského kraje. Soutěž trvá do 31. srpna 2021.

Soutěžní kategorie:

- Kategorie MŠ (3–6 let)
- I. kategorie (1.–3. třída)
- II. kategorie (4.–6. třída)
- III. kategorie (7.–9. třída)
- IV. kategorie (středoškoláci)

Téma soutěže:

- Účastníci mohou poslat do soutěže jednu práci na téma *Babička*.
- Kdo/kým je pro mě babička, babička v naší rodině, babička jako vzor, babička je ta, která...
- Je také možné ztvárnit *kněžnu Ludmilu jako babičku*. Rodina pro ni byla vším a historie nám připomíná především její roli babičky.

Zpracování tématu: literární, výtvarnou nebo moderní technikou

- **Výtvarné zpracování**
Formát A3.
Je možné použít libovolné techniky: malba, koláže, fotografie, různé ornamenty, materiály a jiné výzdoby.
- **Literární zpracování**
1–2 strany A4.
Je možné psát prózu (vyprávění, popis, úvaha apod.), poezii, použít různé druhy a styly písma atd.
- **Kombinace výtvarného a literárního zpracování**
Je možné např. komentovat obrázky a fotografie nebo doplnit text o výtvarný materiál...
- **Moderní techniky**
Je možné vytvořit animaci, video, prezentaci apod.

V loňském i letošním roce je život mnoha seniorů poznamenán nedostatkem kontaktů s okolím, samotou. Zasláné soutěžní práce (po jejich vyhodnocení a vystavení oceněných) proto chceme (se souhlasem vašich rodičů) předat klientům Domovů spokojeného stáří, penzionů apod. na území Karlovarského a Plzeňského kraje jako dárek, s možností zareagovat na vaši práci např. zasláním dopisu atp.

Svou práci zašlete do 31. srpna 2021 na adresu:

Biskupství plzeňské, nám. Republiky 35, 301 00 Plzeň nebo na emailovou adresu **ludmila@bip.cz**

K práci napište:

- **název** nebo stručný popis díla
- svou poštovní a emailovou **adresu**
- **třidu**, do které chodíte
- **věk**
- případně **souhlas** s předáním díla

Vyhlášení výsledků pro každý kraj zvlášť se uskuteční v druhé polovině září, první tři výherci obdrží drobné ceny. Díla budou také uveřejněna na sociálních sítích (#svludmila #diecezeplzenska).

Vyhlašující organizace si pro realizaci soutěže vyhrazují právo s prací a jménem autora dále disponovat (pro využití ve sdělovacích prostředcích: tyto práce vystavovat, šířit je mediálně nebo využít jiným způsobem v souladu se zákonem). Každý soutěžící nebo jeho zákonný zástupce bere na vědomí, že zasláním práce do soutěže projevuje souhlas s těmito podmínkami. Zasláné práce se nevrací.

Více k výročí úmrtí sv. Ludmily najdete na webu **www.svataludmila.cz**.

Co se stalo

Co se stalo

Slovo arcibiskupa Graubnera ke zpřísněným opatřením.

Milí bratři a sestry,

rozhodnutím vlády se počínaje pondělkem 1. března 2021 zpřísnují některá opatření v boji proti pandemii. Omezení dotýkající se bohoslužeb zůstávají stejná jako v předchozích týdnech: Obsazenost maximálně 10 % kapacity, povinnost užívat respirátory nebo zdravotnické roušky, dodržovat rozestupy 2 metry, dezinfekce rukou, omezení společného zpěvu. Naléhavě vás žádám, abychom tato opatření důsledně dodržovali. Važme si toho, že se dále můžeme setkávat, byť v omezené míře. Obcházení a nerespektování opatření není uměním ani hrdinstvím, ale naopak hazardem s lidskými životy.

V některých farnostech se všichni nedostanou na mši svatou každou neděli. Využívejte, prosím, i všedních dnů k účasti na mši svaté či aspoň k tiché adoraci.

Pokračujeme v modlitbě růžence na úmysl ukončení pandemie a obrácení lidských srdcí k Bohu každý den večer ve 20 hodin, jak jsme k tomu vybídlí už dříve spolu s ostatními biskupy. S důvěrou a nadějí v Boží pomoc a jeho milosrdenství prosíme o přimluvu naše české a diecézní patrony i naše kandidáty blahohřešení.

Kéž tento mimořádný způsob prožívání postní doby přispěje k našemu posvěcení a připraví nás na velikonoční radost.

K tomu ze srdce žehná

+ Jan Graubner, arcibiskup olomoucký

(1. března 2021, převzato z webu www.cirkev.cz)

Nabídka projektu k 1100. výročí úmrtí svaté Ludmily.

Letos v září si budeme připomínat 1100. výročí úmrtí kněžny Ludmily, považované za „matku národa“ a spoluzakladatelku českého státu. Pedagogické centrum Arcibiskupství pražského připravilo ve spolupráci se spolkem „Svatá Ludmila 1100 let“ edukační projekt pro základní a střední školy. Smyslem edukačního programu je poskytnout souhrnným a přehledným způsobem základní informace a podněty pedagogům a pozvat je, aby osobnost kněžny Ludmily zpřístupnili svým žákům.

Cílem projektu je představit žákům osobnost kněžny Ludmily v souvislostech velkého vyprávění o počátcích českých dějin, a to

- jako babičku a vychovatelku vnuka Václava
(1.–2. třída ZŠ)
- jako první českou ženu známou jménem a úctu k ní nejen v českých zemích
(3.–5. třída ZŠ)
- jako první ženu přemyslovské dynastie a spoluzakladatelku českého státu
(6.–7. třída ZŠ)
- jako první českou křesťanskou panovnici a matku národa
(8. – 9. třída ZŠ).

Program pro žáky středních škol představuje kněžnu Ludmilu komplexněji na základě legend a výsledků vědeckého bádání. Součástí jednotlivých programů jsou i aktivity oslovující spirituální stránku žáků, týkají se jejich vztahu k naší zemi, uvědomování si společných kořenů a dalších hodnot, jejichž význam přehledně žije život Ludmiliny osobnosti.

- Informace k tomuto projektu najdete na stránce
<https://www.vychova-hodnoty.cz/ludmila-1100let>
- doporučujeme využít nabídky kurzů akreditovaných MŠMT v rámci dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků, kde budou materiály detailně představeny: <https://www.vychova-hodnoty.cz/dvpp>
- Nabízíme možnost zaregistrovat se zdarma na stránce
<https://www.vychova-hodnoty.cz/knezna-ludmila-vyroci>, kde budou k dispozici všechny vytvořené didaktické materiály pro základní a střední školy.

Kontakty: Pedagogické centrum Arcibiskupství pražského, Jindřišská 30, Praha 1.

pgcentrum@apha.cz; tel.: 734 262 294.

Vedoucí: ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Th.D., tel. 734 262 289.

Centrum pro rodinu při plzeňském biskupství nabízí po celý rok 2021 ONLINE Přípravu na život v manželství.

Letošní rok jsme spustili celoroční elektronickou formu přípravy na život v manželství pro celou diecézi. Nově v současné době nabízíme dvě varianty přípravy.

Základní varianta obsahuje 5 bloků, které jsou zaměřené na vztahovou část v manželství, na psychologické rozdíly mezi mužem a ženou, partnerskou komunikaci, řešení konfliktů, sílu odpuštění a sexualitu. **Rozšířená varianta** je pak ještě obohacená o další dva bloky – křesťanský pohled na manželství a manželský slib.

Během distančního kurzu snoubenci mají možnost zhlédnout krátkou přednášku jako úvod do tématu a poté následuje rozbor dané oblasti formou dotazníků, rozhovorů, sdílení. Tato část je pro páry nejcennější, protože se jim otevírá prostor pro vzájemné hlubší poznávání a hledání společné cesty během každodenních i nevhodných záležitostí.

Od začátku roku se přihlásilo už 23 párů, většina je z naší diecéze, převážně z plzeňských farností, ale i například z Klatov, Dobřan, Plas či Chebu... Pokud budete mít zájem, můžete se přihlásit i vy, a to na www.bip.cz/snoubenci.

Reflexe letošních nejčerstvějších absolventů kurzu:

Kurz bychom doporučili každému páru, který se rozhodl pro společnou cestu životem. Probírali jsme témata, která jsou důležitá a ne vždy si na ně páry najdou čas a proberou je do takové hloubky. Často jsou to oblasti, o kterých se mohou stydět mluvit, nebo jim to může být z nějakého důvodu nepříjemné, a proto se jim raději vyhybají. Naštěstí některá z nich byla podána s humorem, což pomohlo především v případě těch, která mohla být ožehavá, ale i u nich byla zachována podstata problematiky a zaměření na to, co je opravdu důležité. Namátkou nás napadají *Rozdíly mezi mužem a ženou, Vlastnosti vhodné pro manželství, Pravidla mluvy – posluchač aj.*

Kurz jsme absolvovali s potěšením a každý týden jsme vyhlíželi téma pro ten následující, protože my jsme byli právě tím párem, který by o některých z nich spontánně vůbec nezačal hovořit. Za to Vám patří naše poděkování.

(Tereza a Václav)

Kurz se nám celkově moc líbil. Pomohl nám udělat si cíleně každý týden čas na sebe a probrat důležitá témata. U některých by nás třeba ani nenapadlo o tom mluvit, ale diskuze pak byla zajímavá a dozvěděli jsme se i víc o sobě navzájem. Každá část byla v něčem zajímavá a důležitá, nejvíc se nám líbily asi ty o rozdílech mezi mužem a ženou a o sexualitě.

Určitě budeme dále pokračovat s randeboxem, je to dobrý nápad a pomáhá nám to naplánovat si dopředu společně strávený čas.

(Eva a Adam)

Kurz nám pomohl více porozumět jeden druhému, sblížit se a dost věcí nám objasnil (např. odlišné chování ženy a muže atd.). Každá přednáška pro nás byla přínosem, některé věci již praktikujeme nevědomky a zopakovali jsme si je, více jsme se na ně zaměřili, ale nejvíc se nám líbila přednáška o rozdílech mezi pohlavími. Moc děkujeme, celá příprava pro nás byla velice příjemným obohacením našeho vztahu, vyplňování různých pracovních listů nás bavilo a následné diskuze pro nás byly přínosem. Klidně bychom uvítali nějaké pokračování.

(Lucie a Václav)

ÚNOR

17. února jsme vstoupili do postní doby.

Popeleční středa je každoročně spojena s přísným půstem a s liturgií, během níž kněží označují sebe i ostatní přítomné popelem, který se získává ze spálených ratolestí požehnaných v předchozím roce na Květnou neděli. Při udělování popelce zaznívají slova „Pomni, že prach jsi a v prach se obrátíš“ nebo výzva „Obraťte se a věřte evangeliu“. Jde o znamení kajícího na prahu čtyřicetidenní postní doby.

V letošním roce pozval plzeňský biskup Tomáš Holub k přijetí popelce širokou veřejnost. Ve videopozvánce (zveřejněné na www.bip.cz/popelec2021) biskup Tomáš mimo jiné říká, že popel není jen symbolem něčeho, co je složité a co se nepovedlo, ale je také symbolem nového začátku: „To, co se nepovedlo, se může změnit. Popel je symbol naděje.“

Na mnoha místech plzeňské diecéze (zveřejněných na webu www.bip.cz) čekali na Popeleční středu u vchodu do kostela kněží, aby přicházejícím lidem udělili popelec. K přijetí této svátostiny – k posypání hlavy popelem – nebyli zváni jen praktikující katolíci, ale skutečně všichni zájemci.

Mši svatou sloužil biskup Tomáš na Popeleční středu večer v kostele sv. Jana Nepomuckého v Plzni. Vzhledem k aktuálním vládním nařízením se bohoslužby mohl zúčastnit jen omezený počet věřících, její přímý přenos bylo možné sledovat na YouTube kanálu farnosti Plzeň-Bory.

Pastorační centrum připravilo pro zájemce řadu inspirativních podnětů k prožití postní doby (dostupné na www.bip.cz/pust21).

Každou postní neděli byla zveřejněna Postní výzva – video s impulzem na následující týden, na každý den kromě neděle pro vás kněží, řeholníci i laici, muži i ženy z plzeňské diecéze připravili krátký podcast, tzv. Postní nadechnutí.

„Postní nadechnutí osvěžilo, děkujeme!“ napsal nám **P. Pavel Kavec, CM.**

„V pastýřském listu biskupa Tomáše, kterým startovalo motto diecéze letošního roku, jsou i tato slova: ‚Bratři a sestry, chci nás všechny vyzvat: společně i každý sám za sebe hledejme v celém roce 2021 důvody k radosti, kterou tento svět nemůže dát, ale ani vzít, a která je součástí naší víry a našeho vztahu s Kristem.‘

Den za dnem v rámci postního času jsem si brzo ráno pouštěl ‚Postní nadechnutí‘. Zjistil jsem, že dobrá myšlenka podaná v takové netradiční podobě je pro mě důvodem radosti, která, věřím, bude součástí pracovního dne. Těšil jsem se z toho, jak nádherně se všichni účastníci projektu podělili o to, co je oslovilo, a že to všichni udělali krátce a srozumitelně. Je to umění říct věci jasně, krátce a bez zbytečných dlouhých úvah. To já, jako kněz, s tím mám někdy problém. Díky za inspiraci.

I když nám teď dýchání omezují respirátory, inspirace z Postního nadechnutí pomáhaly duši lépe dýchat. A to je důvod k radosti, která ať je vždycky součástí naší víry! Děkuji autorům projektu a Vám všem, kteří jste nás duchovně osvěžili a inspirovali!“

P. Pavel Kavec, CM

BŘEZEN

17. března sloužil biskup Tomáš mši svatou za oběti pandemie, za nemocné a zdravotníky.

Mons. Tomáš Holub sloužil mši svatou v kostele sv. Jana Nepomuckého na Chodském náměstí v Plzni, přímý přenos bohoslužby bylo možné sledovat na YouTube kanálu farnosti Plzeň-Bory. Plzeňský biskup se celebrováním této bohoslužby připojil k iniciativě Rady evropských biskupských konferencí (CCEE), která vyzvala k modlitbám za oběti pandemie po celou dobu postní.

„Společně jsme uchopili příležitost, nebo spíše povinnost, pamatovat ve mši svaté na velký počet obětí pandemie. Každá biskupská konference Evropy se zavázala, že uspořádá alespoň jednu mši svatou: bude to pomyslný řetězec modliteb a mší svatých, obětí za mnoho lidí. V těchto modlitbách chceme pamatovat na rodiny, které zasáhla bolest, a na všechny, kdo jsou aktuálně zasaženi nemocí, a nemají jistotu o vlastním životě,“ napsal k zahájení této iniciativy kardinál Bagnasco.

Každá země podle předem daného harmonogramu slavila v jeden den letošní postní doby bohoslužbu, na Českou republiku připadl právě termín 17. března. Bohoslužby za oběti pandemie, nemocné a zdravotníky byly slaveny také v dalších našich diecézích, kromě Prahy např. také v Brně a Olomouci.

Zeptali jsme se našich kněží

„I kdyby pole nevydala pokrm, já přesto budu jásat v Hospodinu, svém spasiteli.“ Tak zní letošní motto plzeňské diecéze. Otec biskup nás v novoročním pasýrském listě vyzývá, abychom se soustředili na zdroje radosti, které se neztrácí ani v těžkých časech.

Položili jsme tedy našim kněžím několik otázek, které souvisí právě s radostí.

P. Jakub Holík

(generální vikář plzeňské diecéze)

Čím Vám dělá Hospodin radost?

Každým dnem, který dostávám, lidmi, které potkávám, událostmi, které dávají naději. A taky svým slovem, které čteme a promýšlíme při liturgii či modlitbách.

Čím se snažíte dělat Hospodinu radost?

Snad tím, že mu to nechci moc kazit, že chci radost od něho přijímat a dávat dál.

Co Vám v poslední době udělalo radost?

Cesta papeže Františka do Iráku. Esemesková komunikace s farníky v Boru, Dolní Bělé a okolních obcích. Uzdravení vážně nemocných kněží P. Ludolfa Kazdy a P. Petera Fořta. Modlitby křížové cesty v přírodě spolu s komunitou Křížových sester v Kozlanech u Kralovic a ve Stříbře na začátku postní doby. Nápady spolubratří kněží, jak být v této době nablízku lidem. Postní nadechnutí a postní výzvy na webu naší diecéze.

Čím sám sobě děláte radost?

Nákupem a četbou zajímavých knih. Ted' se těším na rozhovor s Janem Sokolem či na novou knihu salesiána Ládi Heryána. Objevováním nových míst v Plzni, když se nedá opustit okres, při výletech v sobotu či neděli, a při výletech mimo Plzeň, když to šlo a až to zase půjde.

Odkud čerpáte radost v těžkých časech?

Z písní-modliteb, které si zpívám a pouštím. Mám ted' dvě oblíbené: „Mou cestu v rukou máš, jdu s důvěrou...“ a modlitbu sv. Františka: „Učiň mě, Pane, nástrojem, ať zářím Tvým pokojem...“

Dělíte se o svou radost? S kým?

Pokouším se začínat modlitbu chválou a díkem a tím se dělit s Bohem o radost. U stolu při snídani či obědě se sestrami a otcem biskupem. Při telefonování s blízkými, které se stalo pravidelnou součástí mého večera.

Zeptali jsme se našich kněží

Myslíte si, že se dá radost naučit? (Jak?)

Radost je podle svatého Pavla plodem Ducha svatého, my jsme žáci a spolupracovníci, takže jsme pořád ve škole a učíme se radost přijímat a dávat, objevovat a vychutnávat, přát ji druhým.

*P. František Radkovský
(emeritní biskup)*

Nejprve mi dovoluňte několik slov úvodem. Možná budou moje řádky někomu připadat jako zbožné řeči. Položené otázky však jsou natolik hluboké, že chci-li na ně upřímně odpovědět, musím co nejvíc odhalit svoje nitro. V mém věku však jsou moje myšlenky už víc zaměřené na budoucnost absolutní, než na těch několik měsíců či let, které mi ještě zde na zemi zbývají, a to navíc v současné kovidové situaci, která naši pozemskou budoucnost dělá ještě víc nejistou. Píšu-li o spiritualitě Hnutí fokoláre, pak mi jde o to podělit se aspoň trochu o výsledky její víc než padesátileté formace a života v jejím duchu.

Čím Vám dělá Hospodin radost?

Přináší mi trvale pokoj do duše. Vnímám ovoce Ducha svatého, které obohacuje mne a také lidi kolem mne. Je vyjmenováno v listě Galatským: láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání (Gal 5,22–23). Když se nám takhle podaří žít, je to báječný život, pokojný a radostný. Bohužel to zdaleka nežiju dokonale, a to přináší smutek. Velmi důležitá je také naděje, která překračuje náš pozemský život. Tu dává jediné Bůh. Spočívá v tom, že se těšíme na trvalý domov v nebi. Je proto třeba k tomu mít co nejbližší a nejintimnější spojení s Bohem Otcem, skrze našeho Pána, Ježíše Krista, a v síle Ducha svatého. To nejsou fráze, ale ukázání cesty a návod, jak po ní jít. Vedme co nejčastější rozhovor s Bohem, především tím, že u něho bude často spočívat naše srdce. Tak je Bůh může naplňovat svým ovocem, jak o něm píšu na začátku této odpovědi.

Čím se snažíte dělat Hospodinu radost?

Denně v modlitbě Otčenáš prosíme „bud' vůle Tvá“. Nebeský Otec má s každým člověkem plán, který mu má přinést věky trvajících štěstí, když ho bude věrně naplňovat. Milujícímu Bohu nesmírně záleží na každém člověku a plnění jeho vůle je cesta, která nás má k němu přivést. Proto mu nemůžeme udělat větší radost než tím, že budeme tuto jeho vůli vytrvale a věrně okamžik za okamžikem plnit. Snažím se tedy vytrvale hledat, co Bůh ode mě v každém přítomném okamžiku chce. Teoreticky je to jasné, v praxi je to ovšem horší. Ne vždy sleduji věrně Boží vůli, místo toho plním svoje nápady a plány, které jsou od Boží vůle daleko. Takže radost, kterou se snažím dělat Hospodinu, zdaleka není dokonalá.

Co Vám v poslední době udělalo radost?

Úspěšná cesta papeže Františka do Iráku a jeho snahy o sblížení s muslimským světem v duchu jeho hesla „všichni jsme bratři“. Je to velmi prozřetelné, protože muslimský svět rychle roste a brzy počtem předbehne křesťany. Proto je důležité, aby dva největší náboženské systémy, křesťanství a islám, žily vedle sebe v pokoji, vzájemné spolupráci a lásce.

Čím sám sobě děláte radost?

Mám rád hezkou hudbu, především symfonickou, a teď v postní době nejraději poslouchám Dvořákovu Stabat Mater. To je fantastická muzika! A brzy k tomu přibude i Händlův Mesiáš a velikonoční hudba.

Odkud čerpáte radost v těžkých časech?

Jeden z největších darů, které jsem ve svém životě dostal, je spiritualita Hnutí fokoláre. Poznal jsem ji jako bohoslovec před víc jak padesáti lety a provází mě, formuje a posiluje po celá desetiletí. A nejen mě, ale taky mnohé mé celoživotní přátele, především z řad kněží a biskupů. Jedním z nejsilnějších bodů této spirituality je láska k Ježíši ukřižovanému a opuštěnému na kříži. Opuštěnému Otcem ve chvíli, kdy volá na kříži „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ V tu chvíli se totiž na něm projevilo to, co svatý Pavel vyjádřil slovy: „S tím, který byl bez hříchu, jednal (Otec) kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom my skrze něho byli spravedliví u Boha“ (2 Kor 5,21). To je vrchol Ježíšova utrpení, vrcholný projev jeho lásky k nám. A na tu ti, kdo se snaží žít spiritualitu Hnutí fokoláre, odpovídají tak, že si Ježíše ukřižovaného a opuštěného na kříži volí jako největší lásku svého života. Jemu dávají každý začínající den i začínající noc a s ním se setkávají v každém utrpení, které je potká: ve fyzickém, duševním i duchovním. Jsou to tedy bolesti a nemoci i smrt, selhání a hříchy vlastní i druhých, zkrátka vše negativní, co můžeme v životě prožít. A je důležité to prožívat s ním. Když přijde něco bolestného, Ježíš stojí před námi a ptá se: „Přijímáš mě v této bolesti?“ A je třeba říci bez velkého váhání a naříkání: „Ano“. A to dokonce s radostí, pokud se to podaří, vždyť přijímáme jeho, na vrcholu jeho lásky k nám. V tu chvíli se stává, že fyzická bolest či nepříjemnost zůstává, ale naše vnitřní naladění se změní. Zmizí napětí, které v sobě máme, protože už na to nejsme sami, ale on, naše láska, je s námi. Pokoj, který v nás zavládne, si nemusíme nechat jen pro sebe, ale naopak ho můžeme sdílet se všemi, kteří to setkání s bolestí, která nás i je potkala, prožívají s námi.

Dělíte se o svou radost? (S kým?)

Je samozřejmě dobré a je to projev naší lásky přinášet druhým a dělit se s nimi o svoji radost. A to od drobných a veselých radostí všedního dne až po ty hluboké radosti a útechy, o kterých jsem se zmínil výše.

Myslíte si, že se dá radost naučit? (Jak?)

Je třeba se snažit všude přinášet radost. Dobrymi vtipy, snahou o dobré poznámky či komentáře, zkrátka o celkovou pozitivní, pokud možno radostnou komunikativnost. Je to zvláštní dar, který někteří lidé mají, ale jde také o snahu těch, kteří jsou víc introvertní, aby se dokázali na takové radosti podílet. Důležité je snažit se věci a skutečnosti vidět pozitivně. Je známý dvojí pohled na poloprázdnou láhev dobrého moku: smutný – že už je jen půl láhve a radostný – že je ještě půl láhve. Snažme se ke skutečnosti přistupovat tak, že budeme pozitivní věci vyhledávat a radovat se z nich. Pak se snadněji snáší i ty negativní. To je něco, co se můžeme v životě naučit a přinese nám to pokoj v duši.

P. Bogdan Stępień
(farnost Plzeň-Bory)

Čím vám dělá Hospodin radost?

Není pro mne snadné odpovědět na tuto otázku pár slovy. Neboť Hospodin dělá radost vším, co koná, jak říká žalmista: „Hospodine, svými skutky působíš mi radost, plesám nad činy tvých rukou“ (Ž 92,5); „Kdo vyličí bohatýrské činy Hospodina, kdo rozhlásí všechnu chválu o něm?“ (Ž 106,2).

Chci však přece jen poukázat na něco konkrétního. Opět si posloužím slovy žalmu: „Stezku života mi dáváš poznat, vrcholem radosti je být s tebou, ve tvé pravici je neskonale blaho.“ (Ž 16,11). Takže Hospodin mi dělá radost svou blízkostí. Dále jistotou své lásky: „I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství od tebe neustoupí a smlouva mého pokoje se nepohne, praví Hospodin, tvůj slitovník“ (Iz 54,10). Také svým slovem. Slovem, které mohu slyšet, číst, sytit se jím a předávat ho, jak to napsal papež František hned v první větě exhortace Evangelii gaudium. Hospodin mi opravdu dělá radost každým svým činem, stará se o všechny mé potřeby.

Čím se snažíte dělat Hospodinu radost?

Snažím se přijímat to, co mi dává, naslouchat mu, nechat se jím vést, být mu poslušným.

Co Vám v poslední době udělalo radost?

Třeba i tento rozhovor, neboť mi připomíná a oživuje skutečnost Boží radosti. Mám radost z katechumenů i z těch, kteří začali přípravu na křest. Víte, když teď přemýšlím, vidím toho hodně, co mi dělá radost, a neumím z toho vybrat to, co by mohlo být pro druhé takovým „špekem“. Přidám ale ještě radost ze zpovídání. To znamená radost z Božího milosrdenství, které se na nás hmatatelně, viditelně, okatě zjevuje.

Čím sám sobě děláte radost?

Četbou hezkých knížek, procházkou, jízdou na kole, doděláním restů, setkáním s přáteli, pozorováním přírody.

Odкуда čerpáte radost v těžkých časech?

Můj oblíbený verš z Písma (je jich mnoho): „Pohledte k Hospodinu, ať se rozveselíte, vaše tvář se nemusí zardívat hanbou“. Snažím se v těžkých chvílích na sebe tato slova aplikovat.

Dělíte se o svou radost? (S kým?)

Určitě vnímáte, že je na mně všechno vidět, někdy tedy nemusím ani moc mluvit a je to sdílení radosti. I to, co není vidět, sdílím s nejbližšími.

Myšíte si, že se dá radost naučit? (Jak?)

Myslím, že k tomu potřebujeme dvě věci: vztah s Hospodinem a nadějí. Jsou spolu propojené, jsou neoddělitelné. Radosti se učíme skrze naslouchání Božímu slovu. Kolik toho tam je! „Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe. Bohatýr, který zachraňuje. Raduje se z tebe a veselí, láskou umlká a opět nad tebou jáás a plesá.“ Sof 3,17

P. Romuald Štěpán Rob
(farnost Karlovy Vary-Rybáře)

Čím Vám dělá Hospodin radost?

Tím, že za mě dal život a svou krví mi odpouští hříchy, posiluje a zachraňuje. Krásou stvoření.

Čím se snažíte dělat Hospodinu radost?

Modlitbou a péčí o jeho Boží lid.

Co Vám v poslední době udělalo radost?

Možnost doprovodit umírající v nemocnici až do úplného konce, aby nebyli sami.

Čím sám sobě děláte radost?

Modlitbou, dobrým vínem a jízdou na motorce, ať už za prací ve službě, nebo rekreačně.

Odkud čerpáte radost v těžkých časech?

V modlitbě, častou zpovědí, rozhovory se zkušenými lidmi. Relaxem (viz odpověď výše).

Dělíte se o svou radost? (S kým?)

Se spolubratry sousedy, se spolubydlícími na faře, se včelami a slepicemi na farní zahradě.

Myslíte si, že se dá radost naučit? (Jak?)

Vděčností. Zastavit se a nuceně si uvědomit, co všechno mám a že to vůbec není samozřejmé.

P. Pavel Větrovec
(farnost Bečov nad Teplou)

Čím vám dělá Hospodin radost?

Tím, že je a že doprovází a pomáhá – mně i všem ostatním, včetně těch, kdo říkají, že v Něho nevěří.

Čím se snažíte dělat Hospodinu radost?

Respektem i důvěrou k Němu a plněním služby, kterou mne pověřil.

Co Vám v poslední době udělalo radost?

Uzdravení mých spolubratrů (z kanonie) po delší nemoci.

Čím sám sobě děláte radost?

To kdybych uměl... Nedá se to úplně řídit... Udělá mi radost, když je mé úsilí někomu prospěšné.

Odkud čerpáte radost v těžkých časech?

Z volného času pro mne a pro mé přátele, pokud je mně a nám dopřán.

Dělíte se o svou radost? (S kým?)

S vhodnými osobami, pokud jsou. Když ne nebo to nejde, zůstane to mezi mnou a Hospodinem.

Myslíte si, že se dá radost naučit? (Jak?)

Myslím, že se zcela naučit nedá, je to dar. Ovšem jsou způsoby jednání a myšlení, které k radosti přibližují; a samozřejmě i ty opačné.

Zeptali jsme se studentů

Epidemie koronaviru ani po roce neoslabuje. Vládní nařízení se významně dotýkají také mnoha studentů, kteří – až na krátkou výjimku – téměř soustavně pokračují v distančním studiu. Zeptali jsme se proto několika studentů, jak současnou dobu prožívají.

Jak prožíváš dlouho trvající distanční výuku?

S výukou nejsem moc spokojená. Spíše mě vysiluje. Nemám téměř žádnou motivaci pokračovat dál. Není tam ta radost ze vzdělání a získání nových vědomostí.

Odkud čerpáš motivaci ke studiu?

Neustále si musím připomínat, proč jsem se rozhodla jít studovat, vzpomínky na úspěchy ve studiu (zvládnutí zkoušek apod.).

Co je pro tebe v době distanční výuky nejtěžší?

Zorientovat se v e-mailech, více sezení u počítače.

Po čem se ti nejvíc stýská?

Živé přednášky, spolužáci, společné studování, zábava.

Zažilas během on-line výuky nějakou humornou situaci? (Jakou?)

Párkrát už jsem zapomněla na přednášku. Jednou nám vyučující vypadl, ale on to nezjistil a mluvil dál... do prázdna.

Komunikuješ pravidelně se svými učiteli, spolužáky a kamarády? Jak?

Pravidelně rozhodně ne. Ani s učiteli, ani se spolužáky. Spíš s kamarády z dřívější školy. Nestihla jsem si vytvořit tolik přátel na vysoké. Občas si napíšeme nebo zavoláme.

Co nového ses v této zvláštní době naučila?

Samostudium – v učení, nakupování, vaření, radost z maličkostí, více si udržet pozitivní myšlenky.

Jak jsi prožila loňské Velikonoce v době zavřených kostelů?

Byla jsem nelegálně na vigílii. A poté jsme šli na výlet s rodinou.

Jak se chystáš prožít letošní Velikonoce?

Návštěvou kostela, rodinnou poslední večeří, výletem, modlitbou.

Z čeho máš obavy?

Z nedostatku sociálního kontaktu, z bakalářky.

Co ti v poslední době udělalo radost?

Dobrodružný výlet, telefonování s mými skvělými kamarádkami, první jarní kvítí (sněženky, krokusy, bledule).

Odkud čerpáš radost, když je ti těžko?

Pustím si chválu a čtu si něco v Bibli, vybavím si vzpomínky na radostné chvíle (fotky, zápisky, videa), jdu na dlouhou procházku.

Markéta S.

Jak prožíváš dlouho trvající distanční výuku?

Jako studentka lékařské fakulty chápu nutnost těchto opatření, osobně s distanční výukou problém nemám, naopak mi vyhovují například distančně vedené přednášky, protože nám vyučující poskytují i jejich záznamy a pro mě je pak daleko snazší efektivně využít času tím, že se výuce mohu věnovat ve vlastním zvoleném čase a také přednášku sledovat klidně několikrát. Jako velkou ztrátu však samozřejmě vnímám absenci některých laboratorních nebo praktických cvičení, která jsou pro budoucí lékaře tak podstatná.

Odkud čerpáš motivaci ke studiu?

Motivaci ke studiu získávám především z podstaty lékařského povolání, v dnešní době navíc vnímám o to víc jeho důležitost a potřebu pomáhat či přispívat k osvětě.

Co je pro tebe v době distanční výuky nejtěžší?

Asi nemožnost osobního setkávání s přáteli a spolužáky a vědomí, že přicházíme o některá praktická cvičení, která jsou pro naše povolání potřebná a de facto nenahraditelná.

Po čem se ti nejvíc stýská?

Určitě po přátelích a takovém tom normálním chodu života a společnosti.

Zažil/aš během on-line výuky nějakou humornou situaci? (Jakou?)

Na žádnou si nevzpomínám.

Komunikuješ pravidelně se svými učiteli, spolužáky a kamarády? Jak?

S kamarády a přáteli si často voláme nebo pořádáme společné videohovory nebo se propojujeme společnými aktivitami.

Co nového ses v této zvláštní době naučila?

Na lékařské fakultě je pořád co se učit – v tom rozdíl mezi distanční či prezenční výukou není takřka žádný.

Jak jsi prožila loňské Velikonoce v době zavřených kostelů?

Myslím, že doma se svou rodinou.

Jak se chystáš prožít letošní Velikonoce?

Myslím, že stejně jako loňský rok – doma se svou rodinou.

Z čeho máš obavy?

Asi jako normálně – z toho, aby byli všichni moji blízcí zdraví a současná situace se jich dotkla co nejméně, z toho, jestli se stihnu naučit všechno učivo, které potřebuji k úspěšnému složení zkoušek a jednou k dobrému výkonu svého povolání, a poslední dobou především ze sílícího vlivu internetu a tím i dezinformací, kterými se nechává ovlivnit a zmanipulovat čím dál více lidí, kteří jsou často už unavení a deprimovaní z často nelogických a nejasných rozhodnutí naší vlády.

Co ti v poslední době udělalo radost?

Asi když jsem měla zase po dlouhé době chvilku volna po úspěšně uzavřeném zkouškovém období a měla konečně zase trošku času na své blízké nebo své koníčky.

Odkud čerpáš radost, když je ti těžko?

Od svých přátel a rodiny, z hudby, pohybu nebo svých koníčků podporujících kreativitu.

Michaela P.

Jak prožíváš dlouho trvající distanční výuku?

Musím říct, že distanční výuka pro mě není zas tak obtížná. Mám ráda, když si svůj čas mohu libovolně organizovat. Jediná a velmi silná nevýhoda ovšem je, že nemám sociální kontakt se svými spolužáky.

Odkud čerpáš motivaci ke studiu?

Motivaci čerpám sama ze sebe. Vlastní nastavení mysli, že se vzdělávám sama pro sebe, je můj největší pohon.

Co je pro tebe v době distanční výuky nejtěžší?

Nejtěžší je pro mě odříznutí od kamarádů. Většinu času jsme nuceni trávit doma a v našich studentských letech je těžký být tak dlouhou dobu bez vrstevníků.

Po čem se ti nejvíc stýská?

Stýská se mi po přátelích, po babičce, převážně po lidech, se kterými mi není dovoleno se stýkat.

Zažil/a během on-line výuky nějakou humornou situaci? (Jakou?)

Ano, šla jsem na online rande a u toho jsem si i zatančila, každý sice stál na jiné straně, ale bylo to nejvíc, co jsme pro sebe mohli v této době vytvořit.

Komunikuješ pravidelně se svými učiteli, spolužáky a kamarády? Jak?

Ano, pravidelně se se spolužáky bavíme o domácích úkolech. Občas si voláme a připravujeme se spolu na testy. S učiteli komunikuji pomocí emailů.

Co nového ses v této zvláštní době naučila?

Naučila jsem se nestresovat se z věcí, co nejdou změnit. Možná, že mi i zesílila trpělivost, protože mnohých věcí teď nemohu dosáhnout.

Jak jsi prožila loňské Velikonoce v době zavřených kostelů?

Doma s rodinou jsme koukali na online mše.

Jak se chystáš prožít letošní Velikonoce?

Myslím, že budou hodně podobné jako loňské. Důležité je, že mám rodinu, kde je mohu strávit.

Z čeho máš obavy?

Obavy mám z neisté doby. Nevím, jakým způsobem bude probíhat jaká zkouška. Ale nejvíc mě asi tíží obava, že ještě dlouho budeme muset být mimo sociální kontakt.

Co ti v poslední době udělalo radost?

Radost mi udělalo psaní dopisů, která jsem posílala svým blízkým.

Odkud čerpáš radost, když je ti těžko?

Z rozhovorů s přáteli, z přírody. A v obou těchto bodech je samozřejmě i Bůh, takže i z něho.

Sára O.

DCM, Františkánská 11, Plzeň 301 00 (vchod vedle Muzea církevního umění)
FB: DCM Plzeň; web: dcm.krestan.org; Instagram: dcm_plzen; YouTube: DCM Plzeň.
Kontakt: dcm@bip.cz.

Vzhledem k současné – často se měnící – situaci si vyhrazuje nárok na změny v programu či celkové zrušení akcí. Informace budeme udržovat aktuální na našem webu a sociálních sítích.

Chystáme

Tábor QUEST

Po loňském úspěchu druhého ročníku proběhne i letos na faře v Jesenici v termínu **25.–31. července** tábor **QUEST** určený mladým z diecéze ve věku **12–15 let**. Bydlí se ve vlastních stanech. Rozhodně vás čeká společenství, sdílení, hry, diskuze, modlitba, tvoření...

Vloni se tábora zúčastnilo 18 mládežníků nejen z naší diecéze. Náplní programu byly krátké přednášky, společné modlitby a chvály, tvůrčí workshopy (lukostřelba, první pomoc, chůze po laně ad.), týmové hry a bojovky, sdílení v teamech, návštěva o. biskupa T. Holuba ad.

Přihlášky a více informací na sociálních sítích DCM Plzeň.

Ministrantský tábor – Po stopách Johanky z Arku

Je to již sedmý rok, co DCM pořádá ministrantský tábor nejen pro kluky, ale i pro děvčata. I letos se bude konat, a to v termínu **21–28. srpna** v Horní Blatné. Chci touto cestou pozvat vaše kluky i děvčata ve věku od 10 do 15 let, aby také rozvíjeli svůj vztah s Bohem, poznávali staré i nové kamarády, prožívali sportovní zážitky, řešili rébusy a kvízy, poznávali krásu přírody, společně nacvičovali liturgii mše svaté apod. Zveme je také ke společné modlitbě, bez níž se vztah nevytváří. Přihlášky a více informací na sociálních sítích DCM Plzeň.

VŠ klub Hora

Vysokoškolské společenství Hora v této době neustále pokračuje v programu, vysíláme díky livestreamu mše svaté, už jsme spolu takto virtuálně mohli prožít i chvály a mši za dárce těl. Společenství rozhodně neumírá, jen žije jiným způsobem. Neváhejte si nás vyhledat a spojit se s námi.

Pozdrav z Meditační zahrady v Plzni.

Přátelé Meditační zahrady, zdravím vás a přeji hodně zdraví a trpělivosti v této náročné době.

Konečně se zase můžeme těšit z prvních kytiček, jarního probuzení. Ta pravá romantika, kterou naše zahrada nabízí, však začíná v polovině května, kdy jsou rozkvetlé rododendrony a azalky. Nezapomeňte, ať se letos nepřipravíte o tu nádheru!

Zima s sebou přinesla úpravu rododendronů, výsadbu i přesazování, z propagačních materiálů máme nové pěkné turistické známky, nálepky a vizitky. Můžete je zakoupit u nás na pokladně.

Sezóna 2021 by měla začínat 14. dubna, vše bude ale záležet na aktuální epidemiologické situaci a vládních nařízeních. Také budeme nově pouštět příchozí i mimo sezónu, náhodnou procházkou neváhejte zkusit své štěstí nebo se ozvat na telefonní číslo zahrady 603 809 798.

Marta Entlerová, Meditační zahrada

Právě vyšlo Modlitební triduum ke sv. Josefovi, jemuž papež František věnuje letošní rok (u příležitosti 150. výročí vyhlášení tohoto světce Ochráncem všeobecné církve).

Od sv. Josefa se můžeme stále mnohému učit a v rozličných životních situacích ho prosit o přímluvu za sebe i své blízké. Tato třídní modlitba, kterou tvoří Boží slovo, krátké zamyšlení a prosby, má vnést modlitbu do našich domovů a rodin, aby se staly domácí církví, tedy místem setkávání a radostného svědectví o naší cestě za Ježíšem.

Autorem je P. Alvaro Grammatica, předmluvu napsal Mons. František Radkovský.

Brožurka má 32 stran a je k dostání v Koinonii Jan Křtitel a v síti Karmelitánského nakladatelství a nakladatelství Kosmas.

V prvním červnovém týdnu (2.–6. června) bude po rozsáhlé rekonstrukci slavnostně otevřena plzeňská katedrála sv. Bartoloměje.

Plzeňská katedrála sv. Bartoloměje v Plzni byla od června 2018 návštěvníkům zcela uzavřena, v jejích prostorech se totiž odehrála největší rekonstrukce za posledních sto let. Projekt revitalizace katedrály (financovaný z dotace Evropské unie IROP, podpořený Plzeňským krajem, městem Plzeň a Plzeňským prazdrojem) se blíží ke svému zdárnému zakončení. V interiéru proběhly rozsáhlé restaurátorské práce na zdech, malbách, objektech i mobiliáři, katedrála dostala nové osvětlení, vybudováno bylo nové sociální zázemí... Návštěvníci se mohou těšit také na v podkroví instalovanou expozici o historii kostela a pozdě-

ji katedrály sv. Bartoloměje. U příležitosti znovuotevření plzeňské katedrály (2.–6. června 2021) pro vás ve spolupráci s Plzeňskou filharmonií, Divadlem J. K. Tyla a městem Plzeň připravujeme bohatý program, jehož průběh bude ovlivněn aktuální epidemiologickou situací.

Co se chystá

Noc kostelů proběhne 28. května 2021.

Již po třinácté se otevrou brány kostelů, chrámů, modliteben, sborů, kapliček a dalších míst plzeňské diecéze při akci Noc kostelů, která nabízí možnost nezávazného přiblížení se a setkání s křesťanstvím. Již teď můžete přihlašovat místa na www.nockostelu.cz, kde najdete i další informace.

Bohoslužby Svatého týdne s otcem biskupem Tomášem

Bohoslužby Velikonočního tridua bude otec biskup Tomáš slavit v malém společenství věřících v kapli Koinonie Jan Křtitel v Plzni-Liticích a budou vysílány on-line na diecézním webu www.bip.cz takto:

- čtvrtek 1. dubna – Mše svatá na památku Večeře Páně v 18.00 hodin
- pátek 2. dubna – Velkopáteční obřady v 15.00 hodin
- sobota 3. dubna – Obřady Velikonoční vigilie ve 20.30 hodin
- neděle 4. dubna – Velikonoční pontifikální mše svatá v 10.00 hodin

Ke sledování těchto bohoslužeb jsou zváni všichni, kteří se nebudou moci účastnit bohoslužeb ve farnostech.

Centrum pro rodinu

Plánujeme:

Víkend pro chlapy

Víkend pro ženy

Kurz pro snoubence

V současné době již probíhá online příprava na život v manželství (je možné přihlásit se na www.bip.cz/snoubenci). Umožní-li nám to epidemiologická situace, rádi bychom po Velikonocích spustili tento kurz prezenční formou, a to od 7. dubna 2021 a potom dalších 6 následujících střed. O stávající situaci vás budeme informovat na www.bip.cz.

7.–9. května Kreativní víkend pro matku a dceru na faře v Těnovicích

Pokud budou epidemiologické podmínky příznivé, sejdem se opět na těnovické faře, abychom mohly společně tvořit, tančit, sdílet se a hlavně zdravě prohlubovat vztah mezi matkou a dcerou. Cena: 1100 Kč/pár.

Přihlášky na petra.konarikova@bip.cz.

17.–23. července „Koločava“ – týden na kolech pro rodiny v Příchovicích

Každý den vyjždíky na kolech po okolí s odstupňovanou náročností. Duchovní doprovod: P. Petr Bauchner. Přihlásit se můžete na www.bip.cz/kolocava21.

Křesťanská psychoterapeutická poradna

při biskupství nabízí poradenství v oblasti rozvoje osobnosti, těžkých životních situací, mezilidských vztahů, manželské poradenství a párovou terapii (více na www.poradnaukaplicky.cz). Poradnu vede psychoterapeutka Marie Kutilová, možnost on-line konzultací. Domluva: marie.kutilova7@gmail.com, 606 710 631.

Kontakt: rodiny@bip.cz

Elva Frouz, (trvalý jáhen, Komunita Noe)

Rok poté

Právě v těchto dnech je to rok od vyhlášení prvního nouzového stavu, také ode dne, kdy u nás na covid zemřel první člověk. Mnozí si asi vybavíme, kde jsme byli a co jsme dělali, když to všechno začínalo. Možná se nám vybaví, na co jsme mysleli a jak jsme se cítili, co jsme čekali a v co jsme doufali.

Po roce je nouzový stav pořád tady a obětí jsou tisíce a tisíce. Součástí našeho slovníku se stala slova jako lockdown, smrtnost nebo reprodukční číslo.

Navíc se kromě témat, rozdělujících lidi už před pandemií, objevily nové spory – o smysl vládních opatření, o vakcíny a léky, o věrohodnost politických nebo vědeckých autorit, atd. atp. Hluboká nedorozumění panují i v otázce, jak společný příběh o covidu vlastně vyprávět.

S rozdělením souvisí nedůvěra – ta rozkládá soudržnost společnosti, narušuje schopnost vzájemného pochopení a někdy i tu nezákladnější lidskou empatii. Objevují se úvahy, že se prostě nedá nic dělat, že musíme pár tisíc lidí obětovat, že mladí, silní a zdraví se přece nemohou donekonečna omezovat kvůli starým a slabým.

Zároveň přibývá našich bližních, kteří přišli prakticky o všechny sociální vazby, zůstávají bez pozornosti a bez pomoci, uzavření v samotě, bezradnosti a vleklém stesku.

A všichni, kdo se těšili a těší na brzký návrat dobrých časů, jsou znova a znova zklamáváni...

Jak obstat? Jak nepropadnout bezútěšnosti, hněvu, strachu nebo izolaci? Čím a jak těšit osamělé, nemocné, vyčerpané – v situaci, kdy vyčerpání, nemoci a osamělosti nějakým způsobem čelí každý z nás a slova útěchy ztrácejí sílu? Jak zůstat bdělí a pozorní, když zavřít oči a uzavřít se do sebe je na první pohled o tolik jednodušší?

Dostali jsme příležitost všimnout si, co se mezitím stalo v nás, jak se proměnilo naše prožívání času, vztahů, víry, čemu dáváme ve svém životě skutečnou váhu a pozornost. Jsme obnaženější, nemůžeme tak snadno unikat pravdě o sobě sa-

mých. Přišli jsme možná o mnohé iluze o stabilitě našeho srdce i o stabilitě světa. Deziluze bývá děsivá – ale může být i léčivá. Za kulisou iluzí se totiž ukrývá možnost pokory. V pokoře zakoušíme, že nejsme středem světa, že bolest patří k našemu příběhu, že jsme zranitelní, že nemáme události pod kontrolou.

Pokorou je ovšem i vděčnost za všechny dary, které jsme dostali a dál dostáváme, za všechny talenty a zaslíbení. A k pokoře křesťana patří i jasné vědomí, že jsme v Boží náručí, že jsme silní Jeho silou a že bolest ani smrt nemá poslední slovo. Právě to nám dává možnost skutečně důvěřovat a žít nadějí a láskou, ať se děje cokoli.

Po Velkém pátku a Bílé sobotě je totiž ráno prázdného hrobu.

Jsmo pozváni, abychom přijali obojí – pravdu pokání i pravdu odpuštění, pravdu dočasnosti a vratkosti všeho pozemského i pravdu Věčnosti, pravdu křížování i pravdu Vzkříšení. Pandemie nám připomněla, že žijeme v ohnisku a průsečíku těchto pravd. Velikonoce nám připomínají, že živá Pravda prošla smrtí k Životu. I my projdeme, s pomocí Boží.

„Bud', bratře, bytostný; když celý svět se zřítí, tu padne náhodnost – a obstojí jen bytí,“ vzkazuje nám k tomu i do dnešních časů barokní mystik Angelus Silesius.

V Holostřevce, 17. března L. P. 2021

P. Pavel Petrašovský

To nemůže napsat nikdo, kdo nevěří ve vzkříšení.

Mám napsat text, ve kterém se prolne letošní diecézní motto s velikonočním tajemstvím. Není to tak složité, přímo se to nabízí, skoro je zbytečné k tomu ještě něco dodávat.

„I kdyby pole nevydala pokrm, já přesto budu jásat v Hospodinu, svém spasiteli.“ (srov. Hab 3,17n) „A proč tedy jášáš, když ti pole nevydala pokrm,“ zeptám se proroka Habakuka. Za tím přece musí být ještě nějaký skrytý důvod. Jen blázen se raduje proto, že bude mít hlad.

Před dávnými lety jsem byl členem jistého týmu, který měl za úkol se ptát, co vedlo některé kněze za minulého režimu k tomu, aby podepsali spolupráci s StB. Jen nepatrný počet z nich to udělal cíleně, aby si tím pro sebe zajistil nějakou výhodu. Většinou se tito kněží rozhodovali podle toho, co tenkrát subjektivně považovali za menší zlo: Je přece lepší podepsat a sloužit dál farnosti (a rozhodnout se, že se StB nedozví nic, co by snad mohlo někomu ublížit) než odolat a nechat se církevním tajemníkem poslat z farnosti pryč. Velmi jsem to chápal a velmi jsem se tenkrát ptal, jestli by náhodou moje jméno také nebylo na seznamu spolupracovníků, pokud bych se narodil a byl vysvěcen o pár desetiletí dříve, a chci říci, že nikoho nesoudím.

Pak se mi ale dostal do rukou jeden text Oty Mádra. Asi všichni znáte jeho příběh: kněz a precizní teolog, strávil v komunistických žalářích patnáct let, poté se stal jednou z vůdčích postav české podzemní církve. Ve svém krátkém článku **Modus moriendi církve** píše asi toto (velmi volně parafrázuji): Církev se nesmí bát zemřít. Nesmí se bát zaniknout, pokud by na druhé misce vah byla zrada jejích hodnot. Ať klidně farnost zůstane bez kněze či diecéze bez biskupa, pokud by kněze a biskupa mohla církev mít jen tehdy, když uhne.

Vůbec se nechci pouštět do nelehké diskuze o složité situaci kněží té doby. Celé to vyprávím jen proto, že jsem si tenkrát nad tímto Mádrovým textem řekl, že tohle by nemohl napsat nikdo, kdo by nevěřil v Ježíšovo vzkříšení. Očima tohoto světa je to totiž holý nesmysl. Udělejme cokoliv a podepišme cokoliv, aby farnost či celá česká církev nezanikla. Pokud ale věřím, že Ježíšův kříž nebyl posledním Božím slovem v jeho příběhu, mohu i věřit, že zánik farnosti není posledním Božím slovem v příběhu. Pokud věřím, že Pán tenkrát v Jeruzalémě skutečně odsunul náhrobní kámen, mohu i věřit, že i teď odsouvá současné náhrobní kameny. Ježíšovo vzkříšení není jen dobrým koncem starobylého vyprávění, je tím, co prosvětluje temnoty nynějšího světa, co dává teď sílu doufat uprostřed toho, co je naprosto beznadějně. Jásat i tehdy, když pole nevydají pokrm.

Věřit v Ježíšovo vzkříšení neznamená jen myslet si, že jeho mrtvé tělo tenkrát ožilo, ale i věřit, že žádné absurdity mého života nemohou být absolutní, tak nějak to píše Tomáš Halík. Spolu s Kristem jsme vzkříšení, tak nějak to píše apoštol Pavel. Ježíšovo zmrtyvýchvstání se neodehrálo jen tenkrát, děje se i teď. Pole, která nevydala pokrm, společnost rozvrácená covidem či umírající farnost se mohou stát Ježíšovým hrobem, jehož kámen se právě odvaluje.

Pokud by Oto Mádr radil církvi, aby raději zanikla než uhnula, a mohl k tomu nabídnout jen pohled tohoto světa, každý by se mu vysmál. Může to napsat jen proto, že Kristus vstal z mrtvých. Pokud by nám prorok Habakuk sdělil, že jásá, když mu pole nevydalo pokrm, a mohl k tomu nabídnout jen pohled tohoto světa, byl by blázen. Uprostřed Starého zákona to může volat jen proto, že Kristus jednou vstane z mrtvých.

Ježíšovo vzkříšení však není jen útěšnou vírou pro ty, kterým se letos neurodilo (v době covidové se asi neurodilo nikomu). Je silou vrhat se do předem prohraných bitev. Jít do komunistického vězení. Přijmout postižené dítě, i když si tím člověk zkazí život. Nevzít úplatek, i když se stane v očích druhých idiotem. Mít naději v pandemii, i když se zdá, že všechno jde do háje. Jásat, i když pole nevydala pokrm.

P. Richard Polák: Kvetoucí kaštiny

Díval jsem se na záběry jakéhosi davu před léty třiceti v Bratislavě. Část lidí prezidenta Havla vypískala a část oslavovala. Ale mé vnímání si nejprve s lehkým uleknutím uvědomilo, že ti lidé, hlava na hlavě, Matko kochana, nemají roušky! A měli by mít! Vzápětí kroutím hlavou, ale ne již nad těmi lidmi, spíš nad svou vlastní hlavou. Inu, rok s covidem se zapisuje i do mého mozku!

Díval jsem se na záběry jakéhosi davu v Jeruzalémě asi před dvaceti stoletími. Část lidí toho člověka oslavovala ratolestmi a část ho vypískala. Mé vnímání si letos nově s uleknutím uvědomilo, jak nestálá může být přízeň lidí, ale že situaci nejednou zachraňují outsideři s rouškami a ti, kteří se k člověku dosud báli přihlásit za bílého dne! Nikodém a Josef A.! Vzápětí kroutím hlavou, ale ne již nad těmi lidmi, spíš sám nad sebou. Inu, není to se mnou taky žádná sláva!

Díval jsem se na záběry jakéhosi davu před léty pětasedmdesáti. Brána tábora je otevřena, ale oni neutíkají. Proč by utíkali? Kam? A proč? Ani oni nemají

roušky! A měli by mít. Nesměle postávají... Jeden v davu přeci jen upoutal moji pozornost. Opírá se o dřevěný dvoukolák a něco si soustředěně zapisuje na kus papíru, který mu chvíli předtím dal americký voják: *V podstatě jsem přesvědčen, že neexistuje situace, která by v sobě nezahrnovala nějaký možný smysl. Z mnoha hledisek teprve smrt činí život vůbec smysluplným...*

Tím člověkem byl doktor Frankl. Už před poslední válkou položil v psychoterapii základy nového směru, logoterapie. Byl přesvědčen, že člověka a jeho vůli žít zásadně definuje „vůle ke smyslu“. Tím, co člověka opravdu na životě ohrožuje, proto není sama smrt nebo nemoc nebo neúspěch, ale je to nihilismus a cynismus, jeden vycházející z druhého, tedy rezignace na smysl a neschopnost smyslu. Franklovy teorie se v koncentračních táborech potvrdily. V lidství člověka totálně pošlapávaném prostředím táborů měli nějakou šanci na přežití jedině ti, kdo se *orientovali na budoucnost, na nějaký smysl, jehož naplnění na ně čekalo v budoucnu*. To nebyla jen otázka fyzických sil a délky trvání internace!

Cítím, že se i nás tento objev začíná teď více týkat a ještě nějaký čas bude. Proto je třeba se nejen dívat kolem sebe (a třeba při tom kroutit hlavou), ale ještě důležitější a smyslu-plnější je dokázat si uvědomit a definovat věci, jejichž smysl přesahuje nejbližší týdny, měsíce, roky. To nás bude držet nad vodou. Náš biskup Tomáš v tom duchu říká: pojmenujte si zdroje radosti! Frankl nebyl křesťanem. Přesto duchovně vytyčil přítomnost velkého Smyslu v pozadí dějin člověka. On byl jeho kotvou i v táborech smrti. My křesťany jsme. Naší kotvou je vzkříšený Ježíš na břehu jezera zvoucí k snídani. Bylo to za úsvitu. Učedníci byli frustrování. Už dlouho nic nechytily. Síť prázdná. Ale na vzdáleném břehu na ně čeká Vzkříšený s chlebem a rybou. Ten chléb s rybou na nás v jeho laskavé přítomnosti čekají stále. Do budoucna totiž mohou ukazovat docela prosté věci.

Proto mám velmi rád ještě jiný příběh, který zachytil doktor Frankl nejprve ve své paměti a poté ve své neznámější knize (Frankl, V.: *Přesto říci životu ano*. Praha 2018, s. 88). Jeho hrdinkou je jedna z táborových vězenkyň:

Tato mladá žena věděla, že bude muset v nejbližších dnech umřít. Když jsem s ní mluvil, byla přesto veselá. „Jsem svému osudu vděčná za to, že mne tak tvrdě zasáhl,“ řekla mi doslovně, „neboť ve svém dřívějším maloměstském životě jsem byla příliš zhýčkaná a své spirituální ambice jsem nebrala dost vážně.“

Ve svých posledních dnech byla nesmírně oduševnělá. „Tento strom zde mi je ve chvílích osamění jediným přítelem,“ a ukázala oknem v baráku. Venku právě kvetl kaštan, a když jsem se sehnul k pryčně nemocné, viděl jsem okénkem zelenou větev se dvěma rozkvetlými „svícny“. „Já s tím stromem dost často mluvím,“ říká pacientka. Jsem udiven a nevím, jak si její slova vysvětlit. Je snad v deliriu a má halucinace? Zvědavě se jí proto ptám, zda jí snad strom také odpovídá. Ano. A co že říká? Na to mi žena praví: „Řekl mi: Jsem tu, já jsem tu. Já jsem život, věčný život.“

Z charitního života

v západních Čechách

Díky adventnímu koncertu může Charita pomoci rodičům samoživitelům.

V závěru minulého roku mohli diváci České televize zhlédnout mimořádný adventní koncert na podporu rodičů samoživitelů, v jehož průběhu bylo na jejich pomoc vybráno nevídaných devět a půl milionu korun. Finanční prostředky budou prostřednictvím sítě charit poskytovány této skupině občanů na zajištění nejzákladnějších potřeb rodiny v případě, že už vyčerpali jiné dostupné možnosti podpory, jako jsou například sociální dávky či dohoda s pronajímatelem bytu. Právě nájemné nebo třeba léky či zdravotní pomůcky mohou být z této sbírky hrazeny.

Zájemce o pomoc se může obrátit na nejbližší sociální službu Charity. V Diecézi plzeňské může také ve všední dny v 8–16 hodin využít telefonní číslo Terénní krizové služby **777 167 004**, kde se domluví na dalším postupu.

Diecézní charita Plzeň poskytuje nejen rodičům samoživitelům v nouzi v rámci svého humanitárního skladu také potravinovou a materiální pomoc či nezbytné ošacení pro dospělé i děti. Nově jsou potřebným vydávány též roušky a respirátory.

Koleda z tříkrálových pokladniček je sečtena, děkujeme za vaši štědrost.

V druhé polovině února došlo k rozpečetění posledních tříkrálových pokladniček. Štědrí dárci i přes všechny překážky nouzového stavu přispěli do kasiček rozmístěných na veřejných místech ve dnech 1.–24. ledna celkem **1 902 444 Kč**. Dalších 594 390 Kč bylo dosud vykoledováno online a možnost přispět na **www.trikralovasbirka.cz** je otevřena až do 30. dubna. Celkově bylo ve 21. ročníku Tříkrálové sbírky v plzeňské diecézi vykoledováno 2 493 334 Kč.

Z charit zní vděčnost za to, že se tento výsledek podařil i při ztížených podmínkách, kdy na koledu nemohli vyrazit tradiční tříkrálové skupinky. Přestože tři králové nemohli přijít požehnat a zazpívat domácnostem, podařilo se koordinátorům rozmístit tříkrálové pokladničky alespoň do otevřených obchodů, na úřady nebo do kostelů. Nejednou se zde setkali s velkou vstřícností a všem dobrovolníkům, prodejcům, institucím a osobnostem veřejného života, kteří umístění tříkrálové kasičky podpořili, náleží velké poděkování.

Koledující organizace si však uvědomují i zhruba poloviční propad sbírky oproti roku 2020. S úbytkem finančních prostředků na pomoc potřebným se některé sociální služby budou obtížně vyrovnávat. Diecézní charita však neplánuje žádné své služby ohroženým skupinám obyvatel omezovat nebo rušit.

V těžké době je blízko potřebným a chybějící zdroje bude ze všech sil hledat v průběhu celého roku.

„Srdečně děkuji všem dobrovolným spolupracovníkům, zaměstnancům ochotným nasadit se pro společnou věc, koordinátorům Tříkrálové sbírky, zejména všem dárčům a všem lidem, kteří tolik let jdou s námi cestou pomoci nejen při Tříkrálové sbírce. Moc si vážím toho, že Charita slouží, a to díky vám všem,“ dodává s vděčností za podporu letošního ročníku sbírky ředitel Diecézní charity Plzeň Jiří Lodr.

Děkujeme za velké dary ošacení do humanitárního skladu diecézní charity.

V průběhu druhého ročníku akce Ukliď šatník!, do něhož se zapojili zaměstnanci Magistrátu města Plzně, městských obvodů, ale i dalších organizací, bylo shromážděno více než 120 velkoobjemových pytlů a krabic s oblečením, ale také hračkami nebo výbavou pro kojence. Pomoc bude prostřednictvím sociálních výdejů z humanitárního skladu na adrese Cukrovarská 16 směřována potřebným, zejména rodinám s dětmi a rodičům samoživitelům v těžké životní situaci. První ročník inicioval plzeňský primátor Martin Baxa. Při druhém ročníku byl objem poskytnuté pomoci zdvojnásoben. Za tuto velice prospěšnou akci srdečně děkujeme.

Další velké poděkování za starost o lidi v nouzi náleží náměstkovi primátora Romanu Zarzyckému a starostovi centrálního plzeňského obvodu Davidu Procházkovi. Díky jejich iniciativě vzniklo propojení s místní firmou Trimm, která vyrábí outdoorové oblečení a nabídla jim své zboží ke koupi za symbolickou cenu. Do humanitárního skladu tak pro potřebné přivezli celkem 115 kusů nového oblečení v hodnotě více než 250 tisíc korun.

Diecézní charita Plzeň hledá sociální pracovníky

Je-li vám blízká činnost Charity a máte-li kvalifikaci pro práci na pozici sociálního pracovníka, otevírá se vám nová příležitost.

Hledáme dva sociální pracovníky do týmů našich sociálních služeb v Plzni. Jedná se o pozice na plný úvazek s nástupem možným dle dohody. Vhodní kandidáti by vedle dobrých komunikačních schopností a empatie měli splňovat vzdělání pro výkon práce na pozici sociální pracovník podle paragrafu 110 zákona č. 108/2006 Sb.

Na vaše profesní životopisy se těší vedoucí našich služeb:

- Mgr. Klára Zachová, vedoucí Poradny pro cizince,
e-mail: klara.zachova@dchp.charita.cz
- Mgr. Lada Vlčková, DiS., vedoucí Terénní krizové služby a Intervenčního centra Plzeňského kraje, e-mail: lada.vlckova@dchp.charita.cz

Bližší informace o činnosti uvedených služeb naleznete na webu Diecézní charity Plzeň www.dchp.cz. V rubrice Volná místa jsou zveřejněna celá znění inzerátů.

Petr Šimek, PR DCHP

Kostely sv. Mikuláše ve vikariátu Domažlice

V letošním roce bych rád obrátil pozornost ke kostelům sv. Mikuláše. Je zajímavé, že tyto svatyně v naší diecézi jsou jen kostely, vesnickou kapli jsem mezi nimi žádnou nenašel. Většinou byly založeny ve 14. století, to byla jejich zlatá doba, a velmi často se jedná o významné kostely.

Svatý Mikuláš, pro nás symbol štědrosti, žil v dnešním jižním Turecku v letech 260 až 342. Jeho život provázejí příběhy o jeho štědrosti. Kolem roku 300 se stal biskupem v městě Myra v dnešním jižním Turecku. Za pronásledování křesťanů byl vězněn a poslán do vyhnanství. Váží se k němu zázračné činy, které mu vynesly u současníků titul Thaumaturgos čili divotvůrce. Jeho hrob je uctíván v městě Bari na jihu Itálie. Zobrazení sv. Mikuláše je obecně známo jako zobrazení biskupa s třemi koulemi (jablky) na knize, jeho patronát je neobyčejně široký – je patronem dětí, ministrantů, dívek na vdávání, námořníků a především Ruska a diecéze České Budějovice.

Mimořádně krásný a hodnotný, i když nevelký kostel sv. Mikuláše se nachází v obci **Čečovice** u Holýšova. Byl postaven kolem roku 1364. Jeho mimořádnost spočívá v tom, že je postaven jako neomítaný cihlový, s krásným štítem zdobeným pískovcovými arkádami. Pozoruhodná je i římsa obíhající celý kostel vyzdobená rostlinnými motivy a zvířaty. Byla to původně kaple u šlechtického sídla, které se nezachovalo. Maji-

telem byl známý úředník Karla IV. Bušek z Velhartic, spravující jeho finance. Bohoslužeb se zúčastňoval na patrové empoře se samostatným oltářem. Ten později posloužil jako sokl pro varhanní skříň. Zvonice nad sakristií byla zřízena po roce 1717. V interiéru kostela se zachovaly malby, poněkud ze 17. století. Ve zvonici je zavěšen zvon z roku 1506, ulitý mistrem Martinem konvářem. V roce 1999 byl kostel prohlášen národní kulturní památkou a během dvou let byl náročně restaurován. Vybavení se zachovalo torzálně, ale hlavní oltář byl zachráněn.

Mezi Kdyní a Kolovčí se nachází vesnice **Úboč** s dalším kostelem sv. Mikuláše. Také ten byl postaven ve 14. století. Jedná se o jednolodní stavbu s věží v zá-

padním průčelí. Architektonicky náročně je řešen presbytář s okny opatřenými bohatými kružbami, v nichž se torzálně zachovala původní malovaná skla. Presbytář je zaklenut křížovou klenbou, zachován je i sanktuář a sedilie. Vybavení kostela je novogotické z 19. století, hlavní oltář byl zhotoven podle návrhu Antonína Cechnera s obrazem od Adolfa Liebschera. V bocích presbytáře je kaple sv. Anny s patrovou oratoří a sakristie. Věž kostela byla zvýšena a zastřešena osmibokým jehlanem v roce 1852. Jistě zajímavé je, že v malé obci byly dvě farnosti – plebanie. Druhá byla u kostela sv. Václava, který byl zrušen v roce 1785 Josefem II. a následně zbořen.

Z Úboče se dostaneme přes masiv Korábu do **Kdyně**, kde v části města dříve nazývané Stará Kdyně se vypíná nad městem kostel sv. Mikuláše, prvně zmiňovaný po polovině 14. století. Jednoduchý kostel s pětibocí uzavřeným presbytářem zaklenutým křížovou klenbou má překvapivě dlouhou loď. Je to nepochybně následek barokního rozšíření z let 1763 až 1768,

kdy byly přistavěny dvě boční kaple a sakristie v ose za presbytářem. V boku lodi stojí věž s cibulovou střechou, která nepřímou ukazuje, kde asi původně končila loď gotického kostela. Hlavní oltář a dva boční oltáře u vítězného oblouku jsou pěkné barokní architektury od domažlického řezbáře Františka Ringelshahna. Na hlavním oltáři se nachází obraz od významného barokního malíře jezuity Ignáce Raaba, představujícího sv. Mikuláše, jak rozdává chleby. Raab byl naším nejplodnějším barokním malířem, maloval i pro kostel sv. Ignáce a Panny Marie v Klatovech, zřejmě proto vytvořil i obraz pro Kdyni. I boční oltáře sv. Anny a sv. Jana Nepomuckého oplývají bohatou řezbou, jejich obrazy jsou však až z 19. století.

karmelitánské nakladatelství informuje

KNA

Ve chvíli, kdy vznikají tyto řádky, má Karmelitánské knihkupectví zavřeno jako ostatní obchody. Jen každou středu v rámci výdejního okénka si přicházejí zákazníci vyzvednout své objednávky. Napadá mě otázka, čemu se podobá zavřené knihkupectví? Knihy leží v policích, pěkně uspořádány, čekají na svého kupce. Po nějakém čase jsou přemístěny z VIP místa zvaného novinky do polic, kam tematicky spadají. Stále čekají na svého VIP čtenáře-kupce. Jejich čas přijde, stejně jako čas otevření obchodů. Vráťím se k tomu, co nám knihy v policích obchodů připomínají. Jsou jako naše domácí knihovny. Tam vedle sebe leží větší či menší množství knih a máme je na dosah. V době přísného lokálního omezení pohybu venku můžeme sáhnout nejen po duchovních knihách, ale po těch trochu zaprášených knižních průvodcích. Možná tam objevíme výtisk, ve kterém se píše o městě, vesnici či oblasti, kde žijeme. Může to být nějaký průvodce, krajový oběžník nebo výpravná publikace, kterou jsme už dávno neměli v ruce, protože bylo tolik jiných možností. Ale teď nám zůstává jen jedno. Objevit něco z genia loci místa, kde bydlíme. Kdo by dříve detailně poznával to, co je na dosah, když jsme mohli létat na druhý konec světa? A teď nám zbývá jen jedna možnost. Smutnit, že nemůžeme nikam, nebo obejít právě ten kousíček země, kde bydlíme a kam ještě smíme. Zalistujte knihou, průvodcem, historií místa, kde bydlíte, a možná užasnete. A vyjděte. Každá cestička loukou, lesem a zpátky na cestu kolem vsi nebo města se může stát naší osobní poutí. S modlitbou na rtech a očima otevřenými se k nám někde po cestě přidá vděčnost. Ještě žijeme, máme vše, co potřebujeme, můžeme chválit Boha a nejsme sami. A když přibereme své nemocné, trpící a umírající bratry a sestry, tak už přišlo Boží království na tuto zemi. Majka Lachmanová

Nepřehlédněte informace z Karmelitánského knihkupectví

Otevírací doba výdejového okénka v případě zavřené obchodu

Duben 2021

Pokud budou obchody z důvodu nařízení vlády zavřeny, budeme fungovat stále jen formou vyzvedávání objednávek. Můžete objednávat na plzen@kna.cz nebo na t. č. 602 506 287, obdržíte zprávu o možnosti vyzvednutí.

Pondělí až pátek

8:00–14:00

Otvírací doba v případě otevřených obchodů

pondělí až čtvrtek 9:00–17:00

pátek 8:00 – 16:00

Paškály a velikonoční zboží můžete vyzvedávat v době výdejního otevřeného okénka nebo po předchozí domluvě na adrese **plzen@kna.cz** nebo na t. č. 602 506 287.

Informace o novém portálu: <https://eshop.cirkev.cz/>

Karmelitánské nakladatelství informuje, že byla spuštěna první etapa nového církevního portálu **Církev.cz** v podobě nového E-shopu. Zde najdete přehled všeho zboží, které můžete objednat a vyzvednout v kamenné prodejně v Solní 5.

Nabídka novinek a zajímavých knih

Nabídka je pestrá, během dubna bychom měli mít skladem tituly, které jsou aktuálně v eshopu v nabídce. Z nich vybíráme ty, které by Vás mohly zaujmout:

Jezuitský návod na modlitbu od Jamese Martina (autor známého bestselleru Jezuitský návod (téměř) na všechno)

Bojovník a milenec, Anselm Grün, jak muži objevují své já

Exotova abeceda, Ladislav Heryán, autor je tak znám a oblíbený, že není třeba zvlášť představovat.

Breviář pro začátečníky a mírně pokročilé, Radek Tichý

Diecézní charita Plzeň děkuje za podporu Tříkrálové sbírky 2021.

Online koleda na www.trikralovasbirka.cz pokračuje do 30. dubna!

Nový vítr do Tříkrálové sbírky vnesla také online koleda, která se takto výrazně prosadila vůbec poprvé. Stále není uzavřena a případní laskaví dárci mohou na oficiálním webu www.trikralovasbirka.cz vyjádřit finančním darem solidaritu s potřebnými až do konce dubna.

Děkujeme za Vaši štědrost.

Do tohoto zpravodaje přispěli svými fotografiemi: Iva Fictumová, Soňa Pikrtová, Jan Soukup, Jiří Strašek; fotografie arcibiskupa Graubnera (zde na str. 6) převzata z webu www.cikrkev.cz.

Vážení čtenáři, vítáme také vaše obrazové a textové příspěvky do zpravodaje, které můžete posílat na adresu zpravodaj@bip.cz nebo poštou (nám. Republiky 35, Plzeň, 301 00).

Web plzeňské diecéze: www.bip.cz.

Na vaše příspěvky se těší Jana Lazarová, redaktorka.

KALENDÁŘ DCM Plzeň 2021

19.–21. 2.	Reset – postní duchovní obnova ==
24. 3.	Rekviem – mše za dárce těl ==
1.–4. 4.	Velikonoce ==
22.–23. 5.	Tour de l'Esprit – putování napříč Plzeňskou diecézí na Letnice _ ==
23. 6.	Te Deum – mše za zakončení akademického roku ==
18.–22. 7.	Chill out! – tmelící týden pro vysokoškolský klub Hora ==
25. – 31. 7.	Quest – diecézní tábor _
25. – 31. 7.	Rozlet – diecézní akce (pořádá BIP) ==
1.–7. 8.	Úlet – diecézní setkání (pořádá BIP) =
20.–22. 8.	Creative – tvůrčí minifestival ==
21.–28. 8.	Minitab – tábor ministrantek a ministrantů _
10.–12. 9.	Biskup cup + Minifor – diecézní fotbalový turnaj _ == spojený se setkáním ministrantů _ =
18. 9.	Národní svatoludmilská pouť na Tetín – národní pouť _ ==
6. 10.	Veni Sancte – mše na zahájení akademického roku ==
15.–17. 10.	Get on! – seznamovací víkend s Horou ==
6. 11.	Let's Dance – diecézní ples ==
19.–20. 11.	Log in – diecézní setkání mládeže s otcem biskupem _ ==
28.–31. 12.	Rozsviť si! – silvestrovská duchovní obnova ==
31. 12. – 1. 1.	Sivestr s Horou ==
31. 12. – 1. 1.	Silvestr s DCM _ =

Komu je akce určena: 12–15 let _
(platnost přibližná :) 15–19 let =
19–29 let ==

Vzhledem k současné – často se měnící – situaci si vyhrazujeme nárok na změny v programu či celkové zrušení akcí. Informace budeme udržovat aktuální na našem webu a soc. sítích

Více informací na adrese dcm@bip.cz nebo na tel. čísle 735 769 825 (Sára Kolbová)

ZPRAVODAJ PLZEŇSKÉ DIECÉZE

vydává 1x měsíčně Biskupství plzeňské,
nám. Republiky 35, 301 14 Plzeň.

Odpovědná redaktorka:

Jana Lazarová, e-mailová adresa redakce:
zpravodaj@bip.cz, tel.: 721 863 845, www.bip.cz.
Evidenční číslo MK ČR E22167.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat zaslané příspěvky.
Tiskne MK-tisk Plzeň. Uzávěrka tohoto čísla: 15. 3. 2021,
uzávěrka příštího čísla: 15. 4. 2021